

ת"פ 13748/03/15 - מדינת ישראל נגד גאל פריי

בית משפט השלום בראשון לציון

06 יוני 2016

ת"פ 13748-03-15 מדינת ישראל נ' פריי

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם גאל פריי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם נוכח

ב"כ הנאשם עו"ד רשו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שבפניי הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום, והורשע על פי הודייתו בעבירות של:

גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**");

החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים;

החזקת כלים להכנת סם, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים;

החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים, עבירה לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים.

מהחלק הכללי לכתב האישום עולה כי לאורך כ-5 חודשים עובר לתאריך 26.2.15, שכר הנאשם מרתף המצוי במשק 93 במושב גמזו (להלן: "**המרתף**"), וזאת בתמורה לסך של 2,000 ₪.

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בדירה ברחוב השרון 16, נס ציונה (להלן: "**הדירה**").

עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום, במהלך תקופת השכירות גידל הנאשם במרתף כ-120 שתילי קנבוס במשקל של כ-9 ק"ג. לצורך הגידול, החזיק הנאשם והשתמש ב-11 מנורות, 2 אדניות, מקל מדידה, 2 מאווררים, 3 חישני חשמל, 2 שרולי מזגן ומד מעלות.

עוד החזיק הנאשם במרתף בסם מסוכן מסוג קנבוס שמשקלו כ-405 גרם.

בנוסף, החזיק הנאשם בדירתו בנס ציונה בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 50.649 גרם נטו, בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 7.84 גרם, במשקל אלקטרוני וב-3 קופסאות עם חומרי דישון.

בהתאם להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הנאשם הודה, הורשע על פי הודייתו ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש.

אשר לעונש, הציעו הצדדים לבית המשפט עונש שינוע בטווח שבין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. התביעה הודיעה כי תעתור לאימוץ הרף העליון בו הגבילה עצמה, בעוד ההגנה הודיעה כי תעתור לאימוץ הרף התחתון. עוד הסכימו הצדדים כי תושת על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 10 חודשים, פסילה על תנאי, קנס בסך 25,000 ₪ וחילוט סך של 5,300 ₪ שנתפסו ברשות הנאשם.

במסגרת ההסכמות שגובשו בין הצדדים, הסכימו הם בנוסף כי לצורך גזירת דינו של הנאשם, תינתן להגנה האפשרות להגיש לתיק בית המשפט חוות דעת מומחה לענין כמות הסם וריכוז החומר הפעיל בצמחים שנתפסו, וזאת מבלי לחלוק על הממצאים העובדתיים המצוינים בכתב האישום בו הורשע הנאשם, הנוגעים לכמויות הסם ומשקלו.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 18.4.16 עולה כי הנאשם כבן 46, יליד בלגיה, גרוש ואב לילדה בת 13 מתגורר בבית אחיו בהוד השרון, עובד בשירות משלוחים של מסעדה ובעת הנוכחית נתון במעצר בית לילי.

לחובת הנאשם רישום קודם בעבירת איומים כלפי גרושתו בגינה נידון לצו של"צ, תוך הימנעות מהרשעתו.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בהמשך גויס לצה"ל כחייל בודד והשלים שירות צבאי מלא כנהג. עם שחרורו מהצבא עבר להתגורר בחו"ל ועבד במגוון עבודות. במהלך חופשה בארץ הכיר הנאשם את אשתו (כיום גרושתו). השניים התגוררו יחדיו בבלגיה משך שנתיים, שלאחריהן חזרו ארצה, נולדה להם ילדה, ולאחר 3 שנות נישואים התגרשו. הנאשם מתאר משבר רגשי שחוה בעקבות הגירושין, שהתבטא בין השאר בניסיון התאבדות וקריסה כלכלית של העסק אותו ניהל.

הנאשם דיווח כי במהלך השנים מאז חזרתו ארצה לפני כ-13 שנים, עבד במספר מסגרות תעסוקתיות כעצמאי, אך לדבריו התקשה להתייצב כלכלית והחל לצבור חובות, בין השאר עקב קושי לעמוד בתשלום דמי המזונות ובהסדרי הראייה.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום, בשירות המבחן קיבל הנאשם אחריות מלאה על ביצוע העבירות וביטא חרטה. הנאשם הסביר כי העבירות בוצעו על רקע של שימוש כבד בסמים, בניסיון להקל בכאבים מהם סובל בשל בעיותיו הרפואיות.

הנאשם מסר כי החל להשתמש בסמים מסוג גראס לפני כשש שנים, בתחילה שימוש מזדמן בנסיבות חברתיות ובהמשך העמיק את השימוש בסם, בו ראה גורם הרגעי. הנאשם שלל כוונת סחר בסמים וציין כי התקשה לעמוד בתשלומים הגבוהים הנלווים לשימוש בסמים לאור מצבו הכלכלי הקשה. כמו כן, מסר כי ניסה להיגמל מסמים לפני כ-3 שנים כשפנה באופן עצמאי למכון "אברהמסון", אך ניסיון זה לא צלח.

שירות המבחן מדווח כי מזה כשנה מטופל הנאשם ביחידה העירונית להתמכרויות באזור מגוריו באופן רציף ועקבי, משתתף בטיפול פרטני ומוסר בדיקות שתן אחת לשבוע. מחוות הדעת של גורמי הטיפול במסגרת עולה כי הנאשם מחויב לטיפול, מקפיד להגיע לשיחות הטיפוליות, מביע מוטיבציה לשקם את חייו ולבחון לעומק את המניעים שהובילו אותו להתנהלותו הבעייתית. גורמי הטיפול סבורים כי יש חשיבות רבה להמשכיות ההליך הטיפולי.

בבואו לגבש הערכת סיכון בעניינו של הנאשם מונה שירות המבחן את גורמי הסיכון, ובהם, אופי העבירות וחומרתן, חוסר יציבות תעסוקתית, קשייו בוויסות דחפים והתרכזותו בצרכיו בעת ביצוע העבירות.

לצד זאת, מציין שירות המבחן קיומם של גורמים מפחיתי סיכון במצבו של הנאשם, ובהם, נטילת האחריות, החרטה הכנה שביטא, השפעתם המרתיעה של ההליכים כנגדו, המוטיבציה והמחויבות של הנאשם לטיפול וחווה הדעת החיוביות מטעם גורמי הטיפול.

במכלול הנתונים סבור שירות המבחן כי בעת הנוכחית הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, מצד הנאשם, פחת.

מכל האמור, ובשים לב לעובדה כי הנאשם מודע למצבו ולקשייו ומגלה מוטיבציה ביחס לטיפול, סבור שירות המבחן כי קיימת חשיבות באימוץ הפן השיקומי טיפולי בתיק זה. ומשכך, בא שירות המבחן בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה יפקח על מצבו של הנאשם ויעקוב אחר השתתפותו בטיפול במסגרת היחידה העירונית להתמכרויות.

אשר לעונש, שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כענישה מוחשית וקונקרטית שתמחיש לו אחריותו וחומרת התנהגותו ותוצאותיה.

טיעוני וראיות הצדדים לעונש בתמצית

טיעוני המאשימה

בטיעוניה עתרה המאשימה כי בית המשפט יאמץ את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, ולעניין רכיב המאסר בפועל -

עמוד 3

יאמץ את הרף הגבוה בדמות 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שפירט כי מדובר במי אשר גידל במעבדה במרתף ששכר 120 שתילים פעילים, גדולים ובריאים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ-9 ק"ג. עוד הוסיף, כי אם לא די בכך, החזיק הנאשם, במרתף בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כ-405 גרם ובדירת מגוריו החזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 50 גרם נטו, בחומרי דישון ובכלי לחלוקת המנות.

ב"כ המאשימה ביקש להדגיש כי עסקין במעבדת סמים לכל דבר ועניין שהוקמה על ידי הנאשם, בהבדל מגידול מזדמן או מאולתר בחצר של בית. מדובר במעבדה של ממש אשר כללה ציוד ייעודי רב ומגוון, בו הצטייד הנאשם לצורך הקמת המעבדה. לשיטתו, בהתחשב בכמות השתילים, בטיבם, בפוטנציאל הגלום בהם ובאופי המעבדה, אשר נשכרה על ידי הנאשם לשם כך ויוחדה לצורך גידול סמים, יש כדי ללמד על נאשם שהיה חדור מטרה, שכל תשומת לבו, התנהלותו ומשאביו הופנו לגידול הסמים ואחזקת המעבדה. בכל אלה יש כדי להוות אינדיקציה ברורה למעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הסמים.

בנסיבות הללו ובשים לב לכמויות הסם, טען ב"כ המאשימה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית.

ב"כ המאשימה התייחס בהרחבה לחוו"ד שהוגשה מטעם ההגנה לתיק בית המשפט באשר לכמות הסם וריכוז החומר הפעיל. בראש ובראשונה הפנה את תשומת הלב כי חוות דעת זו נערכה בפברואר 2016, בעוד כתב האישום הינו מפברואר 2015. ומשכך, בנסיבות בהן המוצגים היו ארוזים בשקיות נמשכו באופן טבעי תהליכי הריקבון והנבילה בעלים. נתון אשר יש בו כדי להסביר את השוני בכמויות בין חוות הדעת, שעה שהמומחה מטעם ההגנה קבע כי מדובר בכמות של 6 ק"ג לעומת הכמות המקורית שנתפסה, 9 ק"ג.

אשר לכמות החומר הפעיל, טען ב"כ המאשימה כי גם לו נכון היה לקבל את קביעת המומחה אשר העריך את כמות החומר הפעיל בצמחים שנתפסו בכ-1,300 גרם, הרי שבכל מקרה מדובר בכמות הניתנת לחלוקה למנות רבות של סם, אשר שוויה מוערך בכ-40,000 ₪ לפחות. לדבריו, טווח הענישה הנוהג להחזקת כמות סם שכזו נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, באופן שבכל מקרה הרף העליון לו טוענת המאשימה בתיק דנן הינו למעשה הרף הנמוך לעבירות גם בנסיבות ביצוען, כפי שטוענת להן ההגנה.

כך או כך, טען ב"כ המאשימה כי פקודת הסמים, כמו גם הפסיקה הנוהגת, אינה מבחינה בין חלקיו השונים של צמח הסם, וכולם כאחד מהווים חומר האסור בהחזקה.

זאת ועוד, חומרת המעשה אינה נבחנת במשקל הסם בלבד ובוודאי שלא בריכוז החומר הפעיל, אלא גם במספר השתילים המלמד על הפוטנציאל הטמון במעשה ועל כוונת העושה.

אשר למתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוען, טען ב"כ המאשימה כי פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי העונש הראוי הינו מאסר משמעותי לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. לתמיכה בדבריו אלו הפנה בין היתר לרע"פ

314/16 בעניין **בן צבי נ' מד"**, שם אושר עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים שהושת על נאשם שהורשע בעבירה של גידול סם מסוכן במשקל כולל של 2.5 ק"ג, לאחר שביהמ"ש המחוזי החמיר בעונש שגזר בית משפט השלום שעמד על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והמיר אותו ל-10 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעובדה כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר, וזאת בשים לב לכמות עדי התביעה שהיו צפויים להעיד ולמורכבות המשפטית של התיק.

עוד הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו לאמור בתסקיר שירות המבחן ולמצאיו, אשר לשיטת המאשימה הינם חיוביים בעיקרם. יחד עם זאת, העיר ב"כ המאשימה כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם הינו אינפורמטיבי ברובו ונעדר התייחסות מעמיקה להיבט השיקומי-טיפולי ולרמת הסיכון העתידית מפני חזרתו של הנאשם לשימוש בסם.

ב"כ המאשימה הסכים כי מדובר במצבור נתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם בגזירת דינו. יחד עם זאת, טען כי אין באותם נתונים את הכוח הנדרש לשם העמדת עונשו של הנאשם על הרף התחתון בדמות עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בשים לב לחומרת המעשה והערך החברתי המוגן שנפגע.

ב"כ המאשימה שב והדגיש כי בשים לב לחומרת המעשה עמדתה העונשית של המאשימה הינה רף המינימום של ענישה סבירה והולמת, והיא כבר לוקחת בחשבון את כל אותם נתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם.

מכל האמור, עתרה המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים ולהשית עליו עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים.

בתמיכה לעתירתה זו הגישה המאשימה אסופת פסיקה.

טיעוני ההגנה וראיותיה

במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, הגישה ההגנה לבית המשפט אסופת מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי של הנאשם, מכתב תודה הנוגע לתרומתו לעמותת "קו לחיים" ומכתב ששלחה בתו של הנאשם לאביה בתקופת מעצרו בגין תיק זה.

כמו כן, הוגשה חוות דעת מומחה, חתומה בידי ד"ר נועם צ'כנובסקי, שבדק את הסם שנתפס ועל סמך בדיקתו זו קבע כי:

- משקל החומר הצמחי התפוס בידי המאשימה במועד בדיקתו אותו הוא כ-6.1 ק"ג.

- רובו הגדול של החומר הצמחי אינו מכיל חומר פעיל.

- משקל החומר המשמש לסם, שנמצא כזה באופן חד-משמעי, הוא כ-649 גרם וקיים ספק לגבי קיומם של פרחים במשקל שנע בין 431 ל-862 גרם.

בטיעוניו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של המתחם אותו הציגו הצדדים, קרי 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם פתח טיעוניו לעונש בציינו כי הנאשם בחר להודות בביצוע העבירות כבר במעמד החיפוש בחצרו, ואף מסר את קוד הנעילה של מכשיר הטלפון הסלולרי שלו על מנת שניתן יהיה לקדם את החקירה בעניינו. עוד ציין ב"כ הנאשם כי כבר בחקירתו במשטרה העיד הנאשם בכנות ובפתיחות כיצד נטמע בעולם הסמים, על רקע הבעיות הרפואיות מהן סבל, בעטיין נהג, לצורך כ- 50 גרם עד 100 גרם סם בחודש, כך לדבריו.

בטיעוניו, ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי הנאשם שכר את המחסן מלכתחילה לצורך הקמת עסק לגיטימי - בית קפה, וביקש לאחסן שם את הציד הדרוש לצורך פתיחת העסק. למרבה הצער, התוכנית העסקית לא יצאה לפועל בסופו של דבר. הנאשם מעד ומתוך מצוקה כלכלית ועל רקע התמכרותו ומצבו הבריאותי השתמש במחסן לצורך גידול סמים. בהקשר זה הדגיש כי מאחורי מעשיו של הנאשם לא עמדה כוונה מסחרית, כי אם רצון לספק לעצמו את הסם, אשר היווה עבורו מרפא ומזור לבעיות הרפואיות מהן סבל, ומתוך רצון להימנע ככל הניתן ממעורבות עם חברה שולית לצורך השגת הסם.

ב"כ הנאשם חלק על דברי ב"כ המאשימה, לפיהם משקל הסם וכמות השתילים הם הנותנים בגזירת הדין והענישה, וטען כי מדובר בטיעון חסר עיגון משפטי. לדבריו, הפסיקה הנוהגת מייחסת חשיבות, בעיקר, לתוכנית העבריינית ולפוטנציאל הנזק. בעניין זה טען כי בכתב האישום אין כל אינדיקציה האם מדובר במשקל נטו או ברוטו, האם הגידול הבשיל לכדי תפרחות בצמחים וכן האם מדובר בשתילים צעירים או בוגרים, ומשכך התוכנית העבריינית לא התגשמה ולא הופק כל סם. בהקשר זה הפנה לחו"ד מטעם ההגנה, המתייחסת למשקל הסם ולכמות החומר הפעיל הקטן באופן משמעותי מאוד ממשקל החומר הצמחי, וטען כי מדובר כמעט בידיעה שיפוטית. לדבריו, ההבדל בין משקל החומר הצמחי לכמות ומשקל החומר הפעיל הוא שיקול משמעותי הבא בגדר כלל השיקולים שעל בית המשפט לשקול בגזירת עונשו של הנאשם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן וממצאיו. לדבריו, מדובר בתסקיר יסודי, מעמיק ומפורט, המלמד כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי ממושך ואפקטיבי ונקי מסמים מזה תקופה ארוכה.

ב"כ הנאשם הדגיש את אורח החיים הנורמטיבי שמנהל הנאשם, אשר שמר ושומר על תפקוד תעסוקתי רציף לאורך השנים, אב לילדה בת 13 עמה שומר הוא על קשר חם ויציב ואינו מעורב בפלילים. עוד הדגיש את מצבו הבריאותי של הנאשם הסובל מבעיות רפואיות, ובעיקרן כאבי ברכיים כרוניים, והפרעות קשב וריכוז. לדבריו, המסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם תומכים באופן חד-משמעי בטענתו כי מזה שנים ארוכות סובל מכאבים קשים וכרוניים בברכיו, כשהטיפולים השונים שניתנו לו לא הצליחו, למרבה הצער, לפתור את בעיותיו ו/או להקל בכאביו.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בגזירת הדין גם בעובדה כי בגין העבירות נשוא כתב האישום היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריוח משך כחודש ימים, בהמשך שוחרר בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח אחיו, משך 3 חודשים, שצומצם בהדרגה למעצר בית לילי.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טען ב"כ הנאשם כי הפסיקה מלמדת על ענישה נמוכה מהענישה לה עותרת המאשימה, תוך שהדגיש כי אין בכל מקרה לגזור גזירה שווה מהפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה לעניינו. בהקשר זה פירט כי בעניינו השיקולים שעמדו בבסיס ההסדר שגובש בין הצדדים היו הקשיים הראייתיים אשר עמדו בדרכה של המאשימה במהלך ניהול ההליך, לרבות החיפוש הלא חוקי שנערך לטענתו בחצרו של הנאשם, הפגיעה בזכות ההיוועצות שלו והראיות החסויות שהנאשם עתר לגילויין. ב"כ הנאשם סבור כי מדובר בשיקולים הרלוונטיים למיקומו של הנאשם בתוך המתחם.

ב"כ הנאשם סבור כי הודיית הנאשם, חרף כל אותם קשיים ראייתיים, צריכה להיזקק לזכותו, והיא גם שהביאה את המאשימה להסכים להעמיד את הרף התחתון של הענישה על 6 חודשי עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה מטעמו, שעניינה עבירות דומות וטען כי סקירת הפסיקה מעלה בבירור כי העונש הראוי לנאשם עומד על 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות כעתירת ההגנה, הוא הרף התחתון של מתחם העונש הראוי.

לחילופין, טען כי ככל שייקבע מתחם שהרף התחתון שלו אינו עומד על תקופת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי שיש לחרוג בעניינו של הנאשם לקולא משיקולי שיקום.

עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בגזירת הדין בעובדה כי בהסכמת הנאשם, חולטו הכספים שנתפסו בחזקתו בסך 5,300 ₪, וכן הצדדים הסכימו על הטלת קנס בגובה 25,000 ₪. לדבריו, מדובר בסכומים נכבדים ומשמעותיים שמהווים גם הם ענישה קונקרטית מוחשית וכואבת עבור הנאשם.

מכל האמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם ולהסתפק בעניינו של הנאשם ב-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לתמיכה בעתירתו זו הגיש הסנגור אסופת פסיקה.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדברו האחרון הביע צער, חרטה ובושה על מעשיו. הנאשם ציין כי התמכר לסם מסוג גראס, אשר היה בבחינת כל עולמו משך תקופה ארוכה. לדבריו, כיום הוא מצוי בהליך שיקומי, חש לראשונה בחייו כי הוא מטפל בעצמו ורואה את הדברים באור אחר. בהקשר זה ציין כי עודנו סובל מכאבים כרוניים בברכיו, אולם בעוד שבעבר התמודד עם כאביו באמצעות הסמים, כיום הוא נעזר באמצעים אחרים ובסביבה תומכת, ובכלל זה העו"סית המטפלת בו וגרושתו.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות הסם הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מהעיסוק בסמים מסוכנים לרבות ביצוע עבירות נלוות אשר מבוצעות לעתים כדי לממן את צריכת הסמים, בהיות העיסוק בסם מחולל פגיעה עיקרית.

מדובר בצורך להגן, מן הצד האחד, על בריאות גופו ונפשו של ציבור המשתמשים בסמים, ומן הצד השני, עולה הצורך להגן על החברה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות ע"י עבריינים על רקע השימוש בסמים.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית העולה כדי רף עליון של חומרה, והכל כפי שיפורט להלן.

על החומרה שבעבירות גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהעונש המקסימאלי שקבע המחוקק בצד כל אחת מעבירות אלו - 20 שנות מאסר.

עבירת גידול הסם מנויה בסעיף 6 לפקודת הסמים, יחד עם עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, כאשר הרציונאל העומד מאחורי הסעיף הוא מניעת הכנסת סם חדש ונוסף למעגל הסמים, כשהמחוקק לא ערך הבחנה בין גידול סם לצריכה עצמית וגידול סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד להבחנה שערך בין החזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית לבין החזקה/שימוש בסם שלא לצריכה עצמית.

עבירות הסמים שביצע הנאשם הן משמעותיות ופגיעותן האישית והחברתית ממשית ויוצרת סביבה מעגלי נזק נוספים, משכך בתי המשפט שבו ועמדו על חשיבות המאבק בעבירות הסמים. יפים לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 4484/05 **גונן שגב נ' מד"י** (לא פורסם) (8.8.06):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

אשר לחומרה שביצע עבירות סמים ולענישה המחמירה שיש להטיל בגין, יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

דברים דומים נקבעו על-ידי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** [פורסם בנבו] (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים... אף בית המשפט נוטל חלק

חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים..."

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש ליתן את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות. בענייננו, הקים הנאשם מעבדת סמים במחסן ששכר במושב והצטייד לצורך כך בציוד ייעודי וכלים שונים, ביניהם 11 מנורות, 2 אדניות, מקל מדידה, 2 מאווררים, 3 חיישני חשמל, 2 שרולי מזגן, מד מעלות, חומרי דישון ועוד - והכל לצורך גידול הסם והכנתו. הנאשם גידל את הסם משך מספר חודשים עד אשר נתפס, כאשר במרתף לא פחות מ-120 שתילי קנבוס במשקל של כ-9 ק"ג.

הציוד בו השתמש הנאשם לצורך גידול הסם והיבול שהופק בסופו של דבר מלמדים כי לא היה מדובר במעידה ספונטנית אלא במי שהשקיע מחשבה רבה בגידול הסם, כמו גם השקיע כסף לשכירת המרתף ולרכישת הציוד וזמן ומשאבים לטובת הגידול. ללמדנו, שמדובר היה בעסק של ממש מבחינתו.

נסיבות המקרה - דהיינו הכנת חדר סתרים מאובזר בכל הדרוש לגידול סמים וכמות השתילים - מעידות על חומרתו.

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות ויכולתו להבין את המעשים, בשירות המבחן טען הנאשם כי ביצע את העבירות על רקע שימוש אישי כבד בסמים על מנת להקל בכאבים מהם סובל בשל בעיותיו הרפואיות, ובכלל זה כאבים כרוניים בברכיו. עוד ציין כי מצבו הכלכלי הרעוע הקשה עליו לעמוד בהוצאות הכבדות הנלוות לשימוש בסמים, ומשכך החליט לגדל את הסם בעצמו.

בהקשר זה ייאמר כי מהמסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם לעיון בית המשפט נמצאה תמיכה לטענתו בדבר הכאבים מהם סובל בברכיו מזה שנים ארוכות. עם זאת, אין בכך ולו ראשית הצדק לעבירות בהן הורשע הנאשם. סלולה ופתוחה הייתה הדרך בפני הנאשם, לו מצבו הבריאותי אכן הצדיק זאת, לפנות בבקשה מתאימה למשרד הבריאות לצורך הכרה בו כמי שרשאי לצרוך קנאביס רפואי.

הנאשם, מטעמיו, בחר שלא לעשות כן, ותחת זאת, תוך לקיחת החוק לידי, שכר חדר סתרים והקים מעבדה מאובזרת בה גידל לא פחות מ-120 שתילים במשקל 9 ק"ג.

בהקשר זה חשוב להדגיש כי טענת הנאשם כי הוא גידל את הסם למטרת שימוש עצמי בלבד, לא הייתה חלק מהסדר הטיעון, שבמסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום. כשלעצמי סבורני כי כמות השתילים הרבה והגידול המאסיבי במעבדה בחדר סתרים, מציבים קושי של ממש בפני טענת הנאשם בענין זה. כך או אחרת אשוב ואדגיש כי החוק אינו מבחין בין גידול סם לשימוש עצמי לגידול סם שלא לשימוש עצמי.

בהינתן כמות הסם, המשאבים שהושקעו בגידולו והסתרת הגידול מפני הסביבה כולה, ניתן לקבוע שהנאשם הבין היטב את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו.

אשר ליכולתו של הנאשם להימנע מהמעשים, הרי שהעניין היה נתון בשליטתו המוחלטת של הנאשם, בהיותו

המבצע הבלעדי והיחיד, אשר ביצע את העבירות במודע.

אשר לנזק שנגרם וצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הפסיקה העניפה בעניין זה מדברת על הנזק הנגרם ליחיד ולחברה מעבירות הסמים, נפיצות, התפשטותן ופגיעתן הרעה, באופן שפעמים רבות אין דרך חזרה מההתמכרות, אשר אף גוררת ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון הסם. מעבר לכך, קיים גם פוטנציאל לנזק בריאותי קשה כתוצאה מהשימוש בסם.

פסיקה עקבית של בתי המשפט שבה והבהירה כי פגיעתם של הסמים בחברה אינה נקודתית אלא משתרעת על מרחבים וזמנים נרחבים.

בהקשר זה אציין בנוסף כי חומרת המעשה והנזק אינם נבחנים במשקל הסם בלבד, אלא גם במספר השתילים המלמד על התוכנית העבריינית, על הפוטנציאל שהיה טמון במעשה, גם אם לא הגיע לכלל מימוש סופי, ועל כוונת העושה.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים, שהפך לרעה חולה ונפוצה במחוזותינו ובהשפעותיו השליליות על החברה. עם זאת, מתחמי הענישה העולים מן הפסיקה והעונשים שנגזרים בגדרם נעים במנעד רחב, כאשר משתנים הם בהתאם לנסיבותיו של מקרה ומקרה, בשים לב, בין היתר, ובעיקר לכמות הסם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו נלמדת מפסקי הדין הבאים:

1. רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מד"י (פורסם בנבו, 21.10.13): הנאשם הורשע על-פי הודאתו בגידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ונהיגה בזמן פסילה. בדירתו של הנאשם נמצאה מעבדה ובה שתילי קנבוס במשקל 10 ק"ג נטו. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הפלילי הנקי של הנאשם, בהודאתו ובמניעיו הכלכליים, נגזר דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

2. רע"פ 314/16 בן צבי נ' מד"י (פורסם בנבו, 22.2.16): הנאשם הורשע על פי הודאתו בגידול סם מסוכן. כחלק מהסדר הטיעון נמחקה עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בדירה ששכר הנאשם נמצאה מעבדה ובה שתילי קנבוס במשקל העולה על 2.5 ק"ג. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל תוך שגזר את עונשו של הנאשם על הרף התחתון של המתחם. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית על הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את העונש שגזר ביהמ"ש המחוזי.

3. רע"פ 5177/14 זוארץ נ' מד"י (פורסם בנבו, 31.12.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול סם מסוכן בצוותא חדא, החזקה ושימוש בסם מסוכן ללא צריכה עצמית בצוותא חדא והחזקת כלים

המשמשים לסם בצוותא חדא. הנאשם גידל ביחד עם שניים אחרים 257 שתילי קנבוס במשקל של 9.4 ק"ג וכן החזיק בכמות נוספת של סם במשקל 669.65 גרם נטו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 6.5 חודשי מאסר באופן שאמנם אישר את העונש שנגזר אך ניכה את ימי המעצר בהם שהה הנאשם, אותם נמנע בית משפט השלום מלנכות, וכן הפחית בגובה הקנס שהוטל עליו. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם הנאשם, תוך שקבע כי "מדובר בענישה ההולמת את חומרת מעשיו של המבקש, והיא אף עומדת ברף התחתון של הענישה הנוהגת במקרים דומים".

4. רע"פ 1787/15 עמר נ' מד"י (פורסם בנבו, 24.3.15): הנאשם הורשע על פי הודאתו בגידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל בביתו 9 שתילים מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.380 ק"ג נטו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם הנאשם, תוך שקבע כי מתחם העונש שנקבע על ידי בימ"ש השלום הוא ראוי והולם את הנסיבות.

5. רע"פ 7005/14 דגן נ' מד"י (פורסם בנבו, 30.11.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שגידל במעבדה בביתו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 2.721 ק"ג והחזיק בביתו 3.3 גרם סם לצריכה עצמית, וכן ציוד וכלי עזר לגידול הסם. הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון לפיו המאשימה תטען למתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בעוד ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם הנאשם.

6. עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 שוורץ נ' מד"י (פורסם בנבו, 22.12.15): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שגידל בחדר סתרים בביתו 146 שתילי מריחואנה במשקל של 2.69 ק"ג נטו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה חרף קיומו של הליך טיפולי בו היה מצוי הנאשם.

7. עפ"ג 52810-07-10 עזריה נ' מד"י (פורסם בנבו, 10.2.11): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בגידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. הנאשם גידל בביתו שתילי קנבוס במשקל 1.180 ק"ג נטו. בביתו נמצאו חשיש במשקל 227.29 גרם נטו וחגיגת במשקל 94.66 גרם. בית המשפט השית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. לאור קיומם של שיקולי שיקום ותהליך הגמילה שעבר הנאשם, בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורו והמיר את רכיב המאסר ב-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

8. ת"פ 2456-07-10 מד"י נ' תבל ואח' (פורסם בנבו, 8.5.11): הנאשם הורשע על-פי הודאתו בגידול

סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית וקשירת קשר לביצוע פשע. במסגרת הקשר, גידל הנאשם יחד עם אחר סם מסוג קנבוס בכמות העולה על 8.9 ק"ג. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

9. ת"פ 27605-04-11 מד"י נ' סבג (פורסם בנבו, 13.2.14): הנאשם הורשע על-פי הודאתו בגידול סם מסוכן והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם גידל סם מסוג קנבוס בתוך מעבדה שהקים בביתו במשקל 3.6 ק"ג נטו וכן החזיק 7.27 גרם של סם מסוג קנבוס. לנאשם הרשעה יחידה משנת 1995, ביצע העבירות לשימושו העצמי והשתלב בטיפול לגמילה מסמים. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה.

10. ת"פ 35333-09-11 מד"י נ' נפתלי ואח' (פורסם בנבו, 4.9.12): הנאשמים, בני זוג, הורשעו על-פי הודאותיהם בגידול סם מסוכן ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם הורשע גם בתיווך במכירה של סם מסוג קנבוס. הנאשמים גידלו בחצר ביתם קנבוס במשקל 4.5 ק"ג, וכן החזיקו בביתם 24.8 גרם קנבוס וברכבם כמות נוספת של 148.4 גרם. הנאשמים נעדרו עבר פלילי ונתקבלו תסקירים חיוביים בעניינם. בית המשפט גזר דינו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן. לאור מצבה הבריאותי הקשה של הנאשמת, נגזר דינה ל-3 חודשי מאסר על תנאי.

11. ת"פ 29504-09-13 מד"י נ' זרקון (10.11.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בגידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן. הנאשם נעדר עבר פלילי, גידל במחסן שבחצר ביתו שתילי קנבוס במשקל כולל של 3.4 ק"ג. בנוסף, החזיק קנבוס במשקל כולל של 884.5 גרם נטו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-16 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. במסגרת גזר הדין ובהסכמת הנאשם חולט סך של 100,000 ₪ מתוך כספים שנתפסו בחזקת הנאשם.

בחינת פסקי הדין שיצאו תחת ידי בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים, כפי שפורטו לעיל, מעלה כי חלה החמרה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גידול סם מסוכן. אך לאחרונה נפסק כי תופעת גידול סם במעבדות ביתיות הפכה להיות נפוצה ושכיחה ביותר, בגדר "מכת מדינה", וזאת לאור קלות הביצוע, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה המתבצעת בתחומי הבית, ולנוכח הפוטנציאל הגלום בה, עד שאין מנוס אלא להילחם בה בחומרה (ר' לעניין זה ע"פ 42358-10-14 גיא נ' מד"י (23.11.15); ע"פ 17796-10-14 מד"י נ' דדון (9.2.15)).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לקולא.

שיקול ההגנה על שלום הציבור הינו ממין העניין אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרא.

השיקול השיקומי הינו בעל משקל, אך לא עד כדי חריגה מן המתחם.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר, יפגע בנאשם ובמשפחתו, הוריו ובתו.

בנסיבות בהן יהא זה מאסרו הראשון של הנאשם, לא יכול להיות חולק כי עונש המאסר יפגע בנאשם באופן ממשי.

הפסיקה ראתה בנתון "המאסר הראשון" כנתון ממתן, וברור כי יש לפעול כך אף בענייננו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; כאמור הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן. ככלל הודאתו זו מלמדת קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה, כמו גם היה בה כדי חיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, לזכות הנאשם יש לזקוף את שיתוף הפעולה המלא עם המשטרה והודאתו בהזדמנות הראשונה עת נחקר.

שירות המבחן מציין אף הוא בתסקירו כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומביע חרטה.

זאת ועוד, מצאתי לזקוף לזכות הנאשם את דברו האחרון, במעמד הטיעונים לעונש. מדברי הנאשם עולה כי מבין את גודל טעותו. לדבריו, בעוד שבעבר התמודד עם תחלואיו והכאבים הפיזיים מהם סבל וסובל באמצעות פנייה לסם, הרי שכיום הוא מטפל בעצמו לראשונה בחייו ונעזר במעגלי תמיכה חיצוניים, לרבות עו"סית המטפלת בו וגרושתו.

ג. עברו הפלילי של הנאשם; הנאשם כבן 46, נעדר הרשעות קודמות ולחובתו גמר דין ללא הרשעה בגין עבירה של איומים כלפי גרושתו.

ד. עוד תילקח בחשבון, בגזירת הדין, העובדה כי בגין האירוע נשוא כתב האישום שהה הנאשם במעצר של ממש מאחורי סורג ובריח, תקופה של כחודש ימים, וכי מאז שחרורו שוהה בתנאים מגבילים.

ה. אשר לשיקול השיקומי בעניינו של הנאשם ועל אף הירתמותו של הנאשם להליך טיפולי וניקיונו מסמים, אינני סבורה כי שיקולי השיקום במקרה דנן מצדיקים מיקומו של הנאשם על הרף

התחתון של מתחם העונש עליו הסכימו הצדדים.

השיקום במקרה זה אינו יכול לשאת על גבו משקל ההכרעה וזאת בשים לב לחומרת העבירות, לנסיבותיהן, לתכנון שקדם להן ואופן ביצוען, כשכל אלה מחייבים הטלת עונש ראוי.

אכן, נאמר לא אחת כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם איננו אינטרס שלו בלבד, אלא שהדבר משרת את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול של שיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור עונשו של נאשם (רע"פ 1383/15 **לב ארי נ' מד"י**; רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מד"י**).

משכך שיקום אינו בבחינת "מילת קסם", שיש בה באופן אוטומטי להצדיק ענישה חריגה ומקלה, גם לא בעידן תיקון 113.

הדברים נכונים שבעתיים שעה שההלכה הפסוקה העיקבית מורה אותנו כי בעבירות סמים נדחקות נסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול כובד משקלו של האינטרס הציבורי (ר' ע"פ 2073/04 **אמדורסקי נ' מד"י**; ע"פ 376/89 **דוד לובטון נ' מד"י**).

אינני מתעלמת מהאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם מצוי בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי במסגרת היחידה העירונית להתמכרויות וההתרשמות היא כי הוא מחויב לטיפול ומפיק ממנו תועלת.

כמובן שיש לברך על רצונו של הנאשם לשקם את חייו, וכולי תקווה כי בסופו של יום, ישכיל הנאשם למצוא דרך חזרה לחיים נורמטיביים, ולא ייכשל פעם נוספת במעשיו. אלא שאין בכך כדי לאיין את הצורך בהשתתפות ענישה משמעותית ההולמת בראש ובראשונה את חומרת העבירות בהן הורשע.

בהקשר זה אציין כי ככל שהנאשם אכן מחויב להליך שיקומי, הרי שגם עונש מאסר בפועל מתון לא ימנע ממנו להמשיך ולהשתקם לאחר שחרורו ממאסר.

אשוב ואזכיר כי בכל מקרה, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, וכי חרף מעמדו של שירות המבחן ותרומו הרבה והחשובה להליך השיפוטי, המלצתו מבטאת פן אחד בלבד מתוך מגוון שיקולי הענישה שבית המשפט אמון על בחינתם (ר' ע"פ 4383/07 **אבו פנה נ' מד"י**).

נסיבות חייו של הנאשם, לרבות אורח החיים ההתמכרותי שניהל, מצבו הבריאותי וההליך הטיפולי אותו הוא עובר, יילקחו בחשבון בגזירת עונשו אך אין בהם את הכוח הנדרש לשם מיקומו של הנאשם על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוען.

חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות ביצועם, לצד האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני הסמים מטים את הכף לחומרא ומובילים למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בשליש העליון של טווח הענישה המוסכם בין הצדדים. אציין כי גם עונש זה בפני עצמו, הינו עונש מתון שאין בו כדי למצות את הדין עם הנאשם כלל ועיקר וזאת בשל המאמצים המשמעותיים שעשה הנאשם לגמילתו וההליך השיקומי בו מצוי. שכן אין ספק כי אלמלא שיקול השיקום ראוי היה

לגזור על הנאשם עונש מכביד הרבה יותר.

עיינתי באסופת הפסיקה שהוגשה על ידי הסנגור ולא מצאתי כי יש בה ללמד כי העונש הראוי לנאשם מצוי ברף התחתון של המתחם, כטענת ההגנה. ראשית, אציין כי מדובר בגזרי דין של ערכאה ראשונה וככאלו הינם נטולי כוח מחייב או מנחה.

שנית, רובם ככולם של גזרי הדין מתייחסים לגידול סם בכמויות נמוכות משמעותית מהכמות אותה גידל הנאשם שבפניי. כאמור, כמות הסם, מספר השתילים ופוטנציאל הנזק מהווים שיקול של ממש בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. בנסיבות בהן גזרי דין שהציגה ההגנה עוסקים בגידול שתילי קנבוס במשקל של כ-2 ק"ג, 3.75 ק"ג ו-4.65 ק"ג (ת"פ 8807-09-14 מד"י נ' עידו; ת"פ 6926-03-14 מד"י נ' יצחקי; ות"פ 32330-10-10 מד"י נ' ענבר בהתאמה), סבורני כי לא ניתן לגזור מהם גזירה שווה למקרה שבפניי, עת עסקין בנאשם שגידל לא פחות מ-120 שתילי קנבוס במשקל של כ-9 ק"ג.

זאת ועוד, מעיון בפסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים כפי שהובאה לעיל, עולה מפורשות כי מקום בו עסקין בגידול שתילי קנבוס בהיקפים ובמשקלים הדומים בהיקפם לאלו בהם הורשע הנאשם ואף נמוכים מהם, בתי המשפט על ערכאותיהם השונות גזרו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, גם מקום בו מדובר היה בנאשמים נעדרי עבר פלילי כמו גם בנאשמים שעברו טיפול או היו בעיצומו.

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 26.2.15 עד יום 23.3.15.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים.

ד. קנס בסך ₪ 25,000 או 5 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון שבהם עד לא יאחר מיום 1.8.16, ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו של הנאשם מן המאסר.

עמוד 15

מניין ימי הפסילה יחל עם שחרור הנאשם ממאסרו ועם הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

ו. 8 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מתום תקופת הפסילה בפועל, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים.

חילוט

נוכח ההסכמה שגובשה בין הצדדים אני מורה על חילוט סך של 5,300 ₪, סכום כסף במזומן שנתפס בחזקת הנאשם עם מעצרו ואשר תפוס בידי המאשימה, לטובת הקרן לחילוט שבמשרד האפוטרופוס הכללי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב עונש המאסר בפועל למשך 45 יום מהיום.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו עד לא יאוחר מיום 21.7.16 שעה 08.30 בבית המעצר הדירים, כשברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

עיכוב הביצוע מותנה בהוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

עמוד 16

צו עיכוב היציאה מן הארץ יעמוד בתוקפו עד לסיום ריצוי עונשו של הנאשם.

רשמתי בפניי הצהרת ב"כ הנאשם כי דרכו של הנאשם מופקד בידי היח' החוקרת.

למען הסר ספק, כל הערבויות בתיק מ"ת 13754-03-15 יעמדו בעינן לטובת עיכוב הביצוע ויבטיחו
התייצבותו של הנאשם לריצוי עונשו.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלדעלידימיכלגרזון